

Konsekventen af dens Anthydninger, men disse Anthydninger ere, saavidt jeg skjønner, fuldstændig korrekte. Den paaviste nemlig, at Strømforskelene, den saakaldte Kyststrøm, som under stærkt Kuling med Paalandsvind stadig løber langs den sydste Vestkyst, sædvanligvis løber saameget hyppigere fra Syd til Nord end fra Nord til Syd, at dette forholder sig som 6 til 4; men under Stormflod, under haardt Veir med Paalandsvind forøger Hyppigheden af den nordgaaende Strøm sig til at være lig 10 til 4. Nu vide de fleste, der kjende Noget til Forskelene deroppe ved Sjyllands Vestkyst, at denne Strøm kan løbe og i Almindelighed løber med en rivende Hurtighed og samtidig river en Del Vand med sig, hvad der forvolder vore Kyster den Ulempe, at der ved udfjæres og afrides Strækninger af Landet, som det koster en hel Del Benge, at raade Bod paa, hvad man jo kjender fra Høvedbygningerne; men det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Der er imidlertid den Omstændighed ved denne nordgaaende Strøm, at den ikke naar den er kommen til Hansholm, kan hvide saa hurtig om i østlig Retning, at den kan følge Kysten; derimod slaar den en stor Bue paa Grund af den store Hastighed, hvormed den løber, mod Nordost, før den ved Vindtrykket og Søerne fastes imod Kysten, saaledes som Kommissionen siger paa et Sted i sine Udtalelser. Iammerbugten sætter Strømmen omtrent altid lige ind i Retning af Vand. Det Samme er Tilfældet med den sydgaaende Strøm; men det har mindre Betydning, eftersom den nordgaaende er den overveiende, den sydgaaende er af en mindre Hyppighed. Den sydgaaende gjør en lignende Bevægelse ved Hirtshals, den følger ikke Kystlinien, men gaar op mod Sydvest og bliver derfra bøiet af Stormen til at pege omtrent lodret ind paa Kystlinien i Jammerbugten og vil man tage Kortet for sig, ser man strax, at Kystlinien paa dette Sted har en konkav Form set fra Søen, og det er for mig efter mit Skjøn et Bevis paa, at den Supposition, som Kommissionen har fremsat, er rigtig. Nu kan man spørge, hvilken Indflydelse har dette eiendommelige Forhold paa Syndynligheden for at holde en Havn fri for Tilfanding paa dette Sted. Dertil vil jeg svare, at Sandsynligheden er for, at den saa godt som ret ind mod Vand løbende Strøm river altid en Mængde Sand fra Bunden, saasnart man kommer ind paa saadanne Dybder at Bølgebevægelsen i Vandets Overflade overhovedet kan paavirke Havbunden. Dette Sand føres ind mod Vand af Søerne og Strømmen, og vi vide jo Alle, at Sandet afsejrer sig, saa-

snart der bliver saa meget smult Vand, at det kan faae Tid til at synke til Bunds. Hvis man nu bygger en Havn midt i Jammerbugten, som det er foreslaaet, og hvis Forskelene ere, som jeg har antydnet det — og jeg er vis paa, at det er rigtigt, idet det stemmer med Kommissionens Opfattelse og sagkyndige Folk paa Eggen har bekræftet det — saa vil Resultatet blive dette, at naar en Vestenstorm reiser sig og sætter høi Sø ind mod Land, ind paa Havnen, stiger med det Samme Vandstanden i Vesterhavet. Det er en bekendt Sag, at med Paalandsstorm have vi altid, hvad man kalder Stormflod, det vil sige, 4 til 7 Fod over daglig Vand, men denne Vandstand have vi ikke i Vimsfjorden. Det vil have til Følge, at den Kanal, her er foreslaaet, som skal forbinde Nordsohavnen med Vimsfjorden, gennem den vil der gaa en rivende Strøm, saasnart Paalandsvinden begynder, og Havet reiser sig. Det vil have til Følge allerførst, at denne Havn drager Vandet til sig, det med Sand opfyldte Vand, og idet der gaar en rivende Strøm i Kanalen, da Vandstanden i Vimsfjorden selvfølgelig først i Løbet af et Døgn eller halvandet vil stige, indtil den er naaet samme Høide, som Havet ved Stormens Begyndelse, vil den have et lavere Niveau af fra 4 til 7 Fod efter Stormens Styrke, og saa vil Strømmen blive voldsom igennem Kanalen, og suge et Del Vand til sig gennem Havnen. Dette Vand kommer under et stærkt Pres gennem Havnemundingen, men saasnart det kommer ind i det bredere Havnebassin, er der forholdsvis smult Vand — det skulde der jo ogsaa være, hvis Havnen overhovedet skulde bude noget — og da vil der være Tid, medens det breder sig i det store Havnebassin til, at Sandet kan bundsfælde sig. Det er derfor min Overbevisning, at hvis man vil tænke sig denne Tanke gennemført, er det aldeles umuligt at vedligeholde Havnen fri for Tilfanding, medmindre man i alt Fald ophæver Strømmen gennem Kanalen. Dertil kan der svares, at Strømmen gennem Kanalen hjælper til at holde den ren for Sand, og det er rigtigt, men det Sand, der føres med Strømmen ind i Kanalen, og ikke afsejrer sig i Havnebassinet, faar Lov til at følge Trop, indtil det kommer ind i Vimsfjorden, der lægger det sig saa, men der kan det heller ikke taales. Der er altsaa ikke Andet for, end at Strømmen maa ophæves, det vil sige, der maa bygges en Sluse, en saakaldet Kammer-sluse for at man kan gjøre sig til Herre over Strømmen gennem denne, og mulig derved forhindre Sandet i at gaa med Strømmen ind i Havnen. Denne Sluse vil rimeligvis